

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ – A TY DALŠÍ

Úvodní katecheze

NA MOU PAMÁTKU

Téměř všichni vědí, co je *první svaté přijímání*: je to chvíle, kdy poprvé v křesťanském společenství přijímáme kousek chleba, ve kterém je skutečně přítomen Ježíš.

Je to divné? Zázračné? Tajemné? Jistě! V prvních dobách o křesťanech kolovaly divné zprávy: někteří si dokonce mysleli, že křesťané jedí skutečné lidské maso. To samozřejmě nebyla pravda.

Jak vlastně svaté přijímání vzniklo a proč? Ježíš chtěl před svojí smrtí zanechat jasné znamení své pozemské přítomnosti. Stalo se to při poslední večeři, kterou se svými přáteli slavil. Požádal je, aby opakovali určitá gesta a slova „jako připomínku na něj“, aby si tímto způsobem mohli stále zpřítomňovat jeho samotného, jeho slova a život.

Díky tomu si ho takto nejen při prvním svatém přijímání připomíná a následuje ho mnoho a mnoho lidí...

SLOVA OBJASNĚNÍ – PLNÉ VÝZNAMŮ

Uděláme si trochu pořádek v pojmech, kterými označujeme svátost eucharistie a obřad, při kterém se slaví a je tak zásadní pro křesťanský život.

- První název, který tento obřad má, je *LÁMÁNÍ CHLEBA*. Židé používali při svých hostinách velké nekvašené placky, trochu podobné naší dnešní pizze nebo chlebu, kterému říkáme pita. Aby se všichni najedli, musela se tato placka rozlámat. Křesťané pokračovali v tom, co konal ten, kdo předsedal židovské večeři, a spontánně tento obřad takto pojmenovali.
- Svatý Pavel mluví o *VEČEŘI PÁNĚ*. Uvádí tak do souvislosti večeři Ježíšovu a naši bohoslužbu, která je opakováním Ježíšovy večeře. V ní se On sám tajemně zpřítomňuje blízko nás a v nás.
- Od druhého století se používá název *EUCHARISTIE*, což je řecké slovo a znamená díkůčinění. Už židé měli zvyk dobrořečit a vzdávat díky Bohu za všechny jeho dary, a také za chléb, který dává život. Křesťané k tomu přidávají vděčnost Církve za obrovský dar, kterým je Ježíš.
- Mše svatá je *OBĚŤ*, protože zpřítomňuje a obnovuje Ježíšovu oběť završenou na kříži – jeho Paschu.
- A *MŠE SVATÁ*? Mše vychází z latinského slova *missa*, které se používalo na konci obřadu, když křesťané byli vysíláni na „misii“, aby každý z nich tak trochu jako Ježíš budoval Boží království ve světě. To je náš úkol a zodpovědnost.

CO SI O TOM MYSLÍME MY?

Předtím, než začneme s katechezí, se můžeme děti zeptat: Co si myslíte o mši svaté? Máte ohledně mše svaté nějaké otázky? Jaké pocity při mši máte? Vzbudilo něco vaši zvědavost?

Můžeme použít šest následujících *námětů*, ke kterým se mohou děti vyjádřit a o kterých pak můžeme společně diskutovat. Jinou variantou je, že se děti můžeme zeptat, jestli mají podobné dojmy jako ty, které jsou napsány zde:

Líbí se mi,...

...když si při mši stiskneme ruku. (Alex)

...když si zazpíváme hezké písničky. (Bára)

...když kněz pozvedne hostii a přitom zazvoní zvonky. (Kája)

Nelíbí se mi,...

...když je kněz nudný. (David)

...když moji blízcí nejdou se mnou. (Jindřiška)

...když musím podat ruku lidem, které neznám nebo jsou mi nepříjemní. (František)

Je zajímavé,...

...že jsem slyšela modlitbu, ve které se objevilo moje jméno! (Gloria)

...že lidé vstávají, sedají si nebo si klekají, zatímco se kněz modlí určité modlitby. (Petr)

...že může být celý Bůh uvnitř kousku chleba. (Veronika)

Je divné,...

...když si kněz na mši oblékne dlouhou sukni. (Maruška)

...že se Ježíšovo tělo nachází v kousku chleba. (Vojta)

...že Bůh tak moc mluvil, jak se říká v Bibli, ale já ho nikdy neslyším! (Pavel)

Nechápu,...

...proč je nutné jít na mši právě v neděli. (Matyáš)

...dlouhé a nesnadné modlitby, jako je například „Věřím“. (Samuel)

...proč nemůžeme mít mši s pizzou a Coca-colou. Byla by chutnější! (Tereška)

Ptám se,...

...co znamená slovo „Amen“? (Natálka)

...co se dělá s penězi, které se vybírají při mši? (Jakub)

...proč někteří křesťané na mši jdou a jiní ne? (Zuzka)

POCHOPIT A PROŽÍVAT EUCHARISTII

FILM O MŠI SVATÉ

Představme si, že jsme tvůrci filmu a máme za úkol vyprávět o tom, co se děje při mši svaté. Jaký sled událostí zvolíme? Na koho se zaměříme? Na jaké části film rozdělíme? A na co nesmíme zapomenout?

Připravili jsme pro vás jeden návrh, který můžete spolu s vašimi dětmi doplnit nebo zjednodušit.

1. **Úvodní zpěv:** radost z toho, že se zase vidíme.
2. **Pozdrav:** přivítání s největším možným přáním, které je možné druhým přát („*Pán s Vámi!*“).
3. **Úkon pokání:** smíříme se s Bohem a s našimi bližními.
4. **Čtení:** nasloucháme tomu, co nám Bůh chce říci.
5. **Promluva:** společně přemýšlíme, jak nechat vstoupit Boží slovo do našeho života.
6. **Věřím:** na přijaté slovo odpovídáme ANO, protože věříme našemu Bohu.
7. **Modlitba věřících:** předkládáme Bohu své prosby za naše společenství a za potřeby celého světa.
8. **Přinášení darů:** předkládáme Bohu to, co nám On sám daroval.
9. **Velká modlitba díkyčinění:** střed mše svaté se slovy poslední večeře a modlitba kněze ve jménu Ježíše.
10. **Ježíš s námi:** modlíme se jeho slovy (Otče náš a modlitba za pokoj) a snažíme se žít spolu s bratřími (znamení pokoje).
11. **Ježíš v nás:** osobní setkání s Ním v proměněném chlebu.
12. **Závěr:** závěrečné požehnání a vyslání do světa, abychom ho učinili lepším.

TA NEJDŮLEŽITĚJŠÍ VĚC

Mnozí se ptají: je mše svatá tak důležitá? Proč křesťané kladou takový důraz na přijímání eucharistie? Je to skutečně střed křesťanského života?

Odpověď najdeme v jednom dokumentu II. Vatikánského koncilu, kde je psáno, že mše svatá je „pramenem a vrcholem křesťanského života“ (*Lumen gentium 11*). Je pramenem, protože v ní je zdroj naší víry. Je vrcholem, protože je to mistrovské dílo Ježíše, to nejvyšší, v co věříme. Je to jako putování v horách: když vystoupíme nahoru, nemůžeme tam zůstat pořád – musíme se vrátit dolů, ale ta krása tam nahoře a výhled do daleka se nám stane povzbuzením pro život všedního dne. Křesťanský život tak získává svůj rytmus a je posilován společným setkáním při nedělní eucharistii.

Ve skupině zkuste sepsat přesvědčivé důvody pro účast na mši svaté. Ve chvílích krizí budou užitečné pro všechny!

POZOR NA VLKA

Zdá se, že někdo (démon?) nám podsouvá své myšlenky a staví se proti nám – i během Ježíšovy oběti! Jaké chyby můžeme udělat během mše svaté? Na co si musíme dát pozor, aby nás mše svatá co nejvíce přiblížila tomu, který ji ustanovil?

Je důležité si říci, že problém může nastat, když:

- Chodíme často na mši svatou ze zvyku nebo z donucení, rozptýlení, bez přesvědčení, neklidní nebo na někoho naštvaní.
- Ani se nesnažíme při mši svaté být „na stejné vlně“ s Ježíšem, například když na výzvu „Vzhůru srdce“ odpovíme „Máme je u Pána“, a přitom bychom chtěli být většinou úplně někde jinde. Když se přetváříme a děláme to úmyslně, dlouho a často, jak můžeme být blízko Ježíši?
- Nedovolit Bohu, aby nechal růst svůj život v nás (odmítat lásku, kterou nám dává).

PLAKÁT

Evangelium nám říká, že „Ježíš vzal chléb, požehnal ho, lámal a dával“ (Mk 14,22) učedníkům. V těchto čtyřech slovech teolog Nouwen našel souhrn Ježíšova života, ale i života každého člověka: my jsme *vzati* (vyvoleni pro lásku Boží), *požehnáni* (Bůh nám dal život z lásky a pro lásku), *rozlámáni* (život nám někdy přináší námahu a bolest) a *darováni* (žijeme proto, abychom byli k dispozici druhým a Bohu).

Obrazy odkazující na Eucharistii nám zobrazují čtyři události z Ježíšova života a čtyři ze mše svaté. Můžeme si tato čtyři slova připomenout v naší skupině, povídat si o nich a uvědomit si, že to jsou důležitá slova i pro náš každodenní život.